

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

Subject: Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

From: Arantxa Capdevila Gómez <arantxa.capdevila@urv.cat>

Date: 6/30/25, 15:08

To: Angel Martinez Hernaez <angel.martinez@urv.cat>, Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre <martin.correaurquizav@urv.cat>, "research@henning.md" <research@henning.md>

Bon dia Henning,

Com et vaig comentar en un correu anterior, no pots penjar la tesi i el document 0 al Moodle (i, per tant, iniciar el procés de revisió per part de les persones expertes) fins que els teus codirectors hagin llegit el document i et donin el vistiplau. D'altra banda, el document amb la relació de les persones expertes no està signat per alguns dels teus directors i, per tant, no es pot donar com a bo.

Per tant, ara cal que els teus directors revisin els documents i els hi has enviat i, un cop ells, et facin els seus comentaris, si s'escau, i tu els introdueixis, pots lliurar al Moodle el document definitiu i el document 0 signat per algun d'ells dos i, aleshores, iniciarem el procés de revisió per part de les persones expertes.

Salutacions,
Arantxa

Arantxa Capdevila Gómez

**Estudis de Comunicació
Universitat Rovira i Virgili**

arantxa.capdevila@urv.cat
[97755 8593](tel:977558593)

Fac. Lletres
Avinguda Catalunya, 35
43002 Tarragona

[Universitat Rovira i Virgili](#)

Aquest missatge és confidencial. [Condicions legals](#)

De: Henning (né Enric) Garcia Torrents <research@enricgarcia.md>

Enviat el: dilluns, 30 de juny de 2025 0:42

Per a: Angel Martinez Hernaez <angel.martinez@urv.cat>; Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre <martin.correaurquizav@urv.cat>; Arantxa Capdevila Gómez <arantxa.capdevila@urv.cat>

1 of 1 **Tema:** Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

6/30/25, 23:49

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

Molt bona nit, matinada aquí a Cirebon, Indonesia,

Perdoneu els nervis i no haver sabut fer-ho millor, sense excuses i agraïnt-vos-ho tot. Us arriba la tesis llesta. Falten algunes llegendes a les 75 taules, no m'ha donat temps. Tampoc sé si la coberta és la correcta, o ha de seguir un altre format. Són detalls. El total són 285 pàgines. M'alegra moltíssim arribar a temps. He fet l'entrega ja, a 29, al campus virtual. La data segons calendari era demà, per defensar com ens diu Arantxa i jo prego -demanant-vos disculpes de nou- a finals d'octubre. Hi ha tres articles i dos capítols de llibre. En podria afegir un altre de vinculat en uns dies, si arribés a fer falta. Molts més, si bé necessito passar a la fase postdoc. El calendari de treball és brutal i n'estic orgullosa. És gràcies a vosaltres.

Espero i desitjo que us agradi la manera en que he plasmat aquests cinc anys de treball. Són gairebé 300 pàgines, ho considero una tesis mixta, híbrida, com mixtes varen ser els mètodes de recerca. Hi ha tres enquestes, que com veureu varen arribar a gairebé tots els centres i associacions d'Espanya. La darrera va tenir tanta difusió que el sistema de Microsoft en la URV, la va parar per ser distribuïda a masses destinataris. Afortunadament, llavors ja tenia moltíssimes hores de professionals escrivint les respostes a preguntes obertes que crec fonamentals en aquest àmbit: deprescripció en casos d'abusos, en infància (tema que estic treballant, per poder encarar via Horizon si tot va bé, amb l'acció, enviant aquest estiu proposta), tercera edat amb el risc molt elevat de mort en pocs mesos que es coneix, del contrari, diagnòstics incorrectes, etcètera. He fet el possible per explorar el que ocorre dintre de l'estat d'excepció permanent en que viuen les persones afectades, a pesar de la llei que protegeix els drets a la vida, l'integritat física, la llibertat de decisió sobre el propi cos i salut, i les de consentiment informat que tampoc es compleixen. Lleis majors, que aquelles que donen peu a negar-les sense criteris establerts més que el parer professional en qualsevol moment significant per sempre, tot i haver de ser només en casos molt puntuals si és que. He fet el possible, des de la meua pròpia experiència d'abusada, per entendre el patiment i la necessitat de medicació o no de totes les afectades. Treballo per poder seguir ensenyant que la coerció i la violència no són terapia. Com la de conversió, haurien de ser considerades tortura, usades punitiva o aleatoriament, causant dany i no salut. És un orgull dir-vos que tot segueix en marxa, des del seny i treballar, com sempre. Ara molt més segura, i amb una nova vida, rodejada d'amor i una família de veritat. Us desitjo el mateix: salut i moltíssima felicitat. No patiu, més que per corregir-me o fimar. Tot va molt bé, mentres pugui seguir en la feina.

És un treball llarg. Us prego disculpes per escriure tantíssim i respondre per correu. Han estat dies intensos, de treball dia i nit, us prego el necessitar descansar uns dies sense connexió, abans de tornar a Yogyakarta per reempendre la visiting scholarship. El cap de setmana ja estaré enviant-li a Janaina un article conjunt amb ella que tenia pendent. Havia d'acabar la dissertació ara, i passar a la resta de tantíssimes tasques pendents. L'acció també en té un munt, aquest estiu. És un plaer, si quelcom sóc workaholic. Només us dic el perquè, i no és els diners si bé el sou ens dona de menjar i malauradament necessitem pels advocats, la feina és essencial. En el meu cas, és una qüestió familiar, vaig créixer veient a casa com ma oncle va passar d'enginyer a una persona destruïda, sense mai haver-hi cap opció per a ell. Com antropòlegs, i també com gent sensata, sabem que les opcions són moltes: el camí únic de diagnosi i cronicitat amb salut i vida destruïda, encara que no sigui morint, és desastrós. Podem i hem de fer que totes les professionals sàpiguin que la recuperació és possible, si ténen la mínima fe per donar una oportunitat. Promoure-la. Moltes de les causes, amb descansar és suficient. Prevenir no recaigudes, sinó que no et facin caure. Encara que sigui de la bicicleta, si era un cop al cap. Un spiking a la discoteca. Les moltes maneres, també sobrefeina i mal portada, sense dormir ni descansar. Les dead lines ténen això també, no dormir porta a estats del que anomenem psicosis. Em sap moltíssim greu que tres alumnes recentment no hagin pogut fer-te l'entrega, Àngel. Em tindràs de doctora aviat, i encantada d'ajudar com assistent o co-directora, si existeix l'opció sense ser encara professora. Estic per ser-vos d'ajuda. Lamento no haver pogut fer més encara.

L'acció COST, tot el que fem, el que faig, és per assegurar la sostenibilitat. Gràcies de nou, i una pregunta: poder ser la Dra. Cathy Wiels i un col·lega de Finlàndia estudiant com doctorand encara, molt bon expert en diàleg obert i millors sistemes, part del panel extern o el tribunal? No són doctors en filosofia: ella és una supervivent metgesa, ell és també supervivent qui evalua el model d'allà. Per mi seria un orgull, poder tenir el seu nom, el seu parer, la seva implicació. No us passo més correus, ja en tenim forces. Prefereixo pel tribunal, a que ella em corregeixi la tesis. És una persona molt bona i encantadora, estaria corregint l'anglès a cada paràgraf. Disculpeu si la qualitat no és suficient.

Per favor, sempre que us pugui ser jo d'ajuda, aquí em teniu. Ara desconnecto uns dies, lamentant haver-vos passat tanta lectura. Per part meua, no patiu en absolut. Estem molt bé. He sobreviscut aquests cinc anys patint cops a diari, enverinada, amenaçada. Ara estic al cel, més que Indonesia, amb el meu amor. Ambdues hi som, si bé encara és Indonesia, i volem seguir juntes. Espero i desitjo vosaltres també estigueu perfectament. Tot rutlla, Àngel, Martín.

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

Segueixo en SocialMent també, si no us he molestat massa compartint propostes des de l'acció en aquell grup. Perdoneu-me, per favor. Reemprenc en qualsevol tasca que estigui ara pendent o en marxa, la setmana vinent. Gràcies de nou per tot. Recordeu, tenim Horizons, i necessitem principal investigators per liderar-les, si voleu estar de líder d'alguna.

Arantxa, gràcies per tot, per fer imperar la calma que sempre és necessària. Pel suport, per la humanitat, per tot és tot. Gràcies i disculper per compartir problemes, i haver insistit. Quedem així, espero. Som totes humanes, no passa res. Seguim, seguim. Us demano disculpes, aprenc i aprenem. Mai més sigui a cops.

Tot el millor,

Henning (né Enric) Garcia Torrents

University professor in training, Ministry of Science, Innovation and Universities, Spain

Medical Anthropology Research Center, Universitat Rovira i Virgili

EU BEACON One Health Education CA24106 COST action, founder and scientific communications, dissemination and exploitation officer (OC-2024-1-27164)

EU BEACON One Health Education publication: <https://beacon.health.int.eu.org>

Laboratory and field open science notebook: <https://research.henning.md>

Main project links: <https://www.henning.md/thesis> and <https://better.health.int.eu.org/>

Last publication: Torrents, E.G., Björkdahl, A. (2024). Alternatives to Coercion. In: Hallett, N., Whittington, R., Richter, D., Eneje, E. (eds) Coercion and Violence in Mental Health Settings. Springer-Nature, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-61224-4_17

Alternatives
to Coercion
Cover

Alternatives to Coercion

In this chapter, the authors critically examine the historical and contemporary use of restraint in mental health care and advocate for more humane, patient-centred alternatives. The authors consider the detrimental effects of coercive practices on patients...

On 6/27/25 18:53, Arantxa Capdevila Gómez wrote:

Bon dia, Henning,

Donat que la data límit per a dipositar la tesi és a l'octubre tenim cert marge de maniobra. Per tant, calma.

Des del meu punt de vista, no pots lliurar la tesi per a ser avaluada per persones expertes sense que abans els teus directors se la llegeixen (la versió final), et facin els seus comentaris, tu els apliquis i et donin el vistiplau. Tampoc pots proposar persones expertes sense que els teus directors t'hagin donat el vistiplau. De fet, es recomanable que ells parlin abans amb aquestes persones per poder explicar-los quin és el procediment que seguim.

Per tant, quan lliuris la versió definitiva als teus directors i ells et facin els seus comentaris, parlem i ajustem les dates.

Salutacions,
Arantxa

Arantxa Capdevila Gómez

Estudis de Comunicació
Universitat Rovira i Virgili

arantxa.capdevila@urv.cat
[97755 8593](tel:977558593)

Fac. Lletres
Avinguda Catalunya, 35
43002 Tarragona

[Universitat Rovira i Virgili](#)

Aquest missatge és confidencial. **[Condicions legals](#)**

De: Henning (né Enric) Garcia Torrents [<research@enricgarcia.md>](mailto:research@enricgarcia.md)

Enviat el: divendres, 27 de juny de 2025 13:43

Per a: Angel Martinez Hernaez [<angel.martinez@urv.cat>](mailto:angel.martinez@urv.cat); Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre [<martin.correaurquizav@urv.cat>](mailto:martin.correaurquizav@urv.cat); research@henning.md [<research@henning.md>](mailto:research@henning.md); Arantxa Capdevila Gómez [<arantxa.capdevila@urv.cat>](mailto:arantxa.capdevila@urv.cat)

Tema: Re: Tesis-urgente, el lunes va bien? Terminado, no borrador.

Arantxa, demano posar pau: és entregar-la el dilluns, i en una setmana em digueu, per favor, i es puja al compus. No ho compliquem més, per favor. No estic malament, estic cansada d'explicar-ho. No és la solució, i no és el timming.

Henning (né Enric) Garcia Torrents

University professor in training, Ministry of Science, Innovation and Universities, Spain

Medical Anthropology Research Center, Universitat Rovira i Virgili

EU BEACON One Health Education CA24106 COST action, founder and scientific communications, dissemination and exploitation officer (OC-2024-1-27164)

EU BEACON One Health Education publication: <https://beacon.health.int.eu.org>

Laboratory and field open science notebook: <https://research.henning.md>

Main project links: <https://www.henning.md/thesis> and <https://better.health.int.eu.org/>

Last publication: Torrents, E.G., Björkdahl, A. (2024). Alternatives to Coercion. In: Hallett, N., Whittington, R., Richter, D., Eneje, E. (eds) Coercion and Violence in Mental Health Settings. Springer-Nature, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-61224-4_17

Alternatives to Coercion Cover

Alternatives to Coercion

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

In this chapter, the authors critically examine the historical and contemporary use of restraint in mental health care and advocate for more humane, patient-centred alternatives. The authors consider the detrimental effects of coercive practices on patients...

On 6/27/25 18:16, Angel Martinez Hernaez wrote:

Henning, ara estic llegint la resta dels teus correus. Si estàs amb problemes, et recomano que et posis en contacte amb el Consulat Espanyol a Yakarta i els hi comentis que ets un ciutadà espanyol amb diversitat funcional que estàs fent una estada sota la cobertura del teu contracte predoctoral. Probablement és la millor opció si et pots desplaçar fins allà o, almenys, fer un contacte. Veig que tenen un telèfon d'emergències les 24 hores: +6281380013988.

Molta serenitat, Henning.

Una abraçada

Angel Martínez-Hernández, Ph.D.

Full Professor (Catedràtic)

Distinguished Professor (2018). ICREA-Academia Award (2020)

Director, Medical Anthropology Research Centre (MARC)

Universitat Rovira i Virgili

<https://www.researchgate.net/profile/Angel-Martinez-Hernaez>

A/e: angel.martinez@urv.cat

Fac. Lletres

Avinguda Catalunya, 35

43002 - Tarragona

URV

www.urv.cat

Aquest missatge és confidencial.

[Vegeu-ne les condicions legals](#)

De: Angel Martinez Hernaez <angel.martinez@urv.cat>

Enviat el: divendres, 27 de juny de 2025 12:58

Per a: Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre <martin.correaurquizav@urv.cat>;

research@henning.md <research@henning.md>; Arantxa Capdevila Gómez

<arantxa.capdevila@urv.cat>

Tema: Re: Tesis-urgente, el lunes va bien? Terminado, no borrador.

Hola Henning,

Gracias por tus emails. Te explico. En el SAD indica que tienes que presentar la tesis antes del 20/10/2025. Previamente tenemos que enviarla a dos revisores externos que pueden formar parte del tribunal y previamente a eso Martín y yo tenemos que leerla y comentarte los cambios necesarios. Hasta ahora no tenemos tu tesis. Por favor, no nos envíes documentos sueltos. Necesitamos el manuscrito. Tal cmo están las cosas, las alternativas ahora son:

- 1) Si vas bien de tiempo para finalizar la tesis en el timing que tenemos no hay problema, pero Henning no vale presentar cualquier cosa. Martín y yo debemos valorar la calidad del texto, de la propuesta, previamente.
- 2) Si necesitas más tiempo, en otros casos el doctorando/a ha pedido una baja médica. Es una opción realista. En ese caso podemos hablar con Arantxa (en copia) para que, como coordinadora del programa de doctorado, nos asesore de cómo proceder.

Por favor, dinos cómo lo ves. Es simple 1 o 2.

Un abrazo

Angel Martínez-Hernández, Ph.D.

Full Professor (Catedràtic)

Distinguished Professor (2018). ICREA-Academia Award (2020)

Director, Medical Anthropology Research Centre (MARC)

Universitat Rovira i Virgili

<https://www.researchgate.net/profile/Angel-Martinez-Hernaez>

A/e: angel.martinez@urv.cat

Fac. Lletres
Avinguda Catalunya, 35
43002 - Tarragona

URV

www.urv.cat

Aquest missatge és confidencial.

[Vegeu-ne les condicions legals](#)

De: Henning (né Enric) Garcia Torrents <research@enricgarcia.md>

Enviat el: divendres, 27 de juny de 2025 10:31

Per a: Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre <martin.correaurquizav@urv.cat>;
research@henning.md <research@henning.md>; Angel Martinez Hernaez
<angel.martinez@urv.cat>

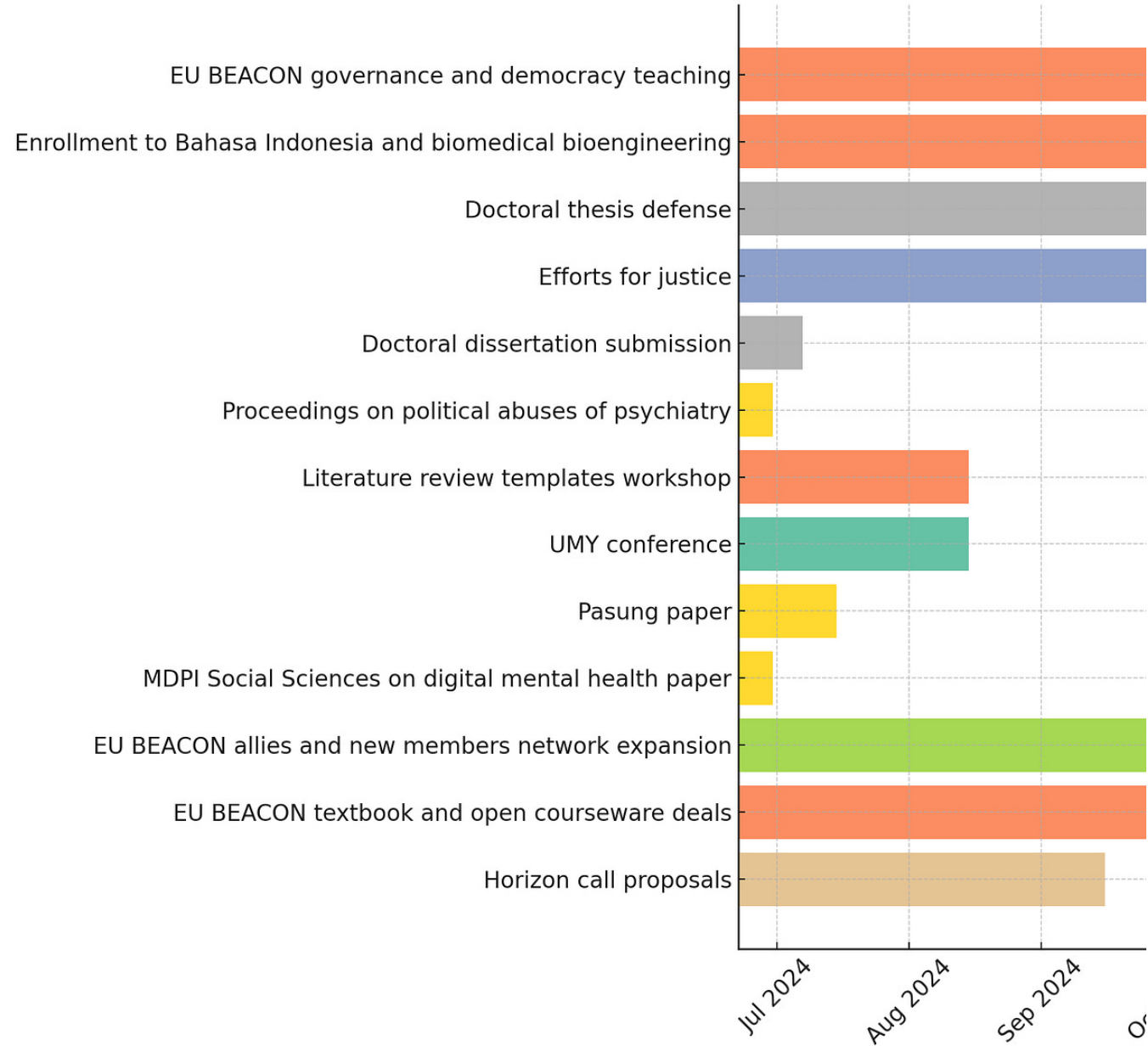
Tema: Re: Tesis-urgente, el lunes va bien? Terminado, no borrador.

Martín, gracias. Te leí ya casi entero el mensaje, te digo en un post data algo tonto, la verdad: no tengo cámara web, ni teléfono. Ángel, me es muchísimo más fácil y cómodo, también por el susto y miedo, escribir así. Siento el dolor,

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

más despacio, voy entrando en los mensajes, sintiéndome mal por responderos por escrito y extenderme. Si me lo permitís, será para el lunes completa sin ningún problema. Buen fin de semana de nuevo. No os miento. Por defecto no miento, no quiero y no me lo perdono. Somos honradas, y trabajamos por el bien común. También para salvaguardarnos la vida, tras todo lo que nos hacen sufrir. No he podido escribir más rápido, expresarlo. Tampoco he tenido muchas ocasiones, había más trabajo. Sigo en mi traslado temporal, y necesito ese dinero. Hay una carrera, y vida, ojalá, ninguna sin la otra, tras la defensa. Pienso en vuestros calendarios, y no quiero demorarlo más.

No aprendemos a golpes, si bien he debido añadir supervivencia a los métodos, y ese artículo que te comentaba hace tiempo, Martín, sobre ética en la investigación cualitativa en salud mental. Os lo mandé con tantas otras cosas, pido perdón. Os llegará todo bien hecho, el lunes. Alegría si os viene bien que sea el martes o miércoles, uso el tiempo hora por hora, ahora que puedo, que me dejan, que animan a lograrlo y no entre esas para impedirlo:

Muchísimas gracias.

Henning (né Enric) Garcia Torrents

University professor in training, Ministry of Science, Innovation and Universities, Spain

Medical Anthropology Research Center, Universitat Rovira i Virgili

EU BEACON One Health Education CA24106 COST action, founder and scientific communications, dissemination and exploitation officer (OC-2024-1-27164)

EU BEACON One Health Education publication: <https://beacon.health.int.eu.org>

Laboratory and field open science notebook: <https://research.henning.md>

Main project links: <https://www.henning.md/thesis> and <https://better.health.int.eu.org/>

Last publication: Torrents, E.G., Björkdahl, A. (2024). Alternatives to Coercion. In: Hallett, N., Whittington, R., Richter, D., Eneje, E. (eds) Coercion and Violence in Mental Health Settings. Springer-Nature, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-61224-4_17

Alternatives to Coercion Cover

Alternatives to Coercion

In this chapter, the authors critically examine the historical and contemporary use of restraint in mental health care and advocate for more humane, patient-centred alternatives. The authors consider the detrimental effects of coercive practices on patients...

P.D: Amado Martín, ética para las amadoras como de Nicomáqueo siendo tauromáquea. Los mandaron todos a la guerra, tutorizadas y no por Aristóteles mismo. Entrada a un correo que contextualiza algo más, partiendo de mi locura por historia. El amor, locura de nadie, siendo sano y compartido, sostenido como ese bebé. Spreadsheet siendo todo auch sheets, esas respuestas en excel, son para esmerarse. No son bull sheets. Basta ya, ética para Amador, en una España que aún espera el fin de más violencias. Lo digo para que sepáis que a cada correo os leo un poco más, y que caerían lágrimas si sigo. No es fácil escribir sobre nada de lo que debo. Os pido perdón, porque me importa vuestro tiempo. Veo que me aparece ahora tu segundo apellido, Martín. No me dará tiempo, Àngel, de hacer genograma comentado con el Marco Poder Sentido y Amenaza transgeneracional, Lo dejo para publicaciones posteriores. Vidal Freyre, cada una con nuestros recuerdos. Las buenas personas también fallecen, y quedan proyectos por hacer, por terminar. Ojalá nos podamos volver a ver pronto, ir a Brasil y Argentina, conocer más apellidos que aquí no abundan. De hecho, aquí muchas no tienen ninguna. Sigo en Indonesia, Àngel. Me decía hace mucho Martín que todas saben que andamos en Brasil, no sé si era locura transitoria para el pez llamado Wanda, o si escuché un pedazo de conversación que no era para mis oídos. Nunca quise entender esa película, de todos modos.

Procesos, fechas, manuscritos y reuniones en Teams: no es nombre de mi siguiente artículo, ni un capítulo más. Es estructura muy formal, sin más añadidos aunque son necesarios. Lo que lo es, lo es: no tengo cámara en el portátil roto. No tengo teléfono celular, más que el que tiene mi vida, mi pareja. La policía sueca, más recuerdos, llama a todas girlfriend y rompen familias, quitan hijos, ya de casi diez años, sin ningún miramiento en absoluto. Tras un año y pico ya idas, sin más, inhumanamente. La ex-esposa que aún no me han divorciado exprés, ni hecho el menor caso sobre los años de evidencias y todo ruego a hacer un mínimo de investigación, se la debían llevar a recapacitar. Yo soy de quienes piensan, que con el diálogo basta, si es guiado a terminar con la violencia. Cinco minutos, sesiones cada varios días, y tan pronto se pueda todo archivado, no. Todo denunciado. O mediado, sin ser eso esconder bajo la alfombra. Hablar, confesar, soltarlo es sacárselo del pecho. No traicionar la ley y la ocasión de sanar, atrapando en un crimen que va de más a más, de mal en peor. Uniendo ya a quienes lo niegan y participan, cuerpos incluídos con se asume cabezas. Procesos: juegan a cambiar quién manda, para quitarse las responsabilidades, tal como trasplante de cerebro, pretendido o no en esas organizaciones. Lo hicieron, con el equipo de servicios sociales el primer mes. Ningún informe. Sin ningún interés en ayudar, apoyar, informar en lo más mínimo sobre qué estaban haciendo: no parecía un secuestro, actuaban como tal. Peor, eran odiosas, crueles, absurdas. Monty Python puede y debe ser lo último de esa lista, a veces. Es cruel, al cantar I love Chinese, una canción viciosa como ese programa sobre Evita. La letra es malvada, si se mira mal. Y, desde el siglo de la ignominia, es para ir a quemar todos los coches hechos en el Reino Unido por las fanáticas nacionalistas, como les da para destruir coches japoneses cuando se molestan por algo. Difícil lo tienen, hay que promocionar la industria británica. Para darles opciones. Por bondad. Duele porque sabemos que tanto en un lugar como en otro, se aprovechan de ellas. Quede claro. La servicialidad es forzada, cuando lo es. Hemos escuchado canciones británicas aún peores, y tengo ganas de dar clases sobre la destrucción de tal y cual monumento. Mujeres, entre una y otra escultura. Esos son racistas, debo decirlo, y pretenden no serlo. No haber hecho nada malo. Sin yo desear ni desear entonces estar con nadie, y menos una abusadora. Con mi amor si, es de mútuo acuerdo, y hace falta.

On 6/27/25 13:35, Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre wrote:

Henning, buen día querido. Entiendo que la situación es difícil. Lo entiendo. E intentamos acompañarte como podemos desde aquí. Pero, en relación a la tesis, necesitamos leerla al completo, necesitamos tener el borrador. Cómo te imaginaras, no podemos aprobar algo sin leerlo, no podemos buscar revisores sin haber leído el texto. Sino tendremos que dejarlo para más adelante. Tú sabes que los procesos y pasos para la presentación de un trabajo de este tipo son estrictos y necesitamos respetarlos.

Por favor, envíanos el texto y dinos cuando estás disponible para una reunión online.

Nos preocupa mucho también esta situación.

Un abrazo

Martín

De: Henning (né Enric) Garcia Torrents <research@enricgarcia.md>

Fecha: viernes, 27 de junio de 2025, 8:27

Para: Angel Martinez Hernaez <angel.martinez@urv.cat>, Martín Correa-Urquiza Vidal Freyre <martin.correaurquizav@urv.cat>

Asunto: Fwd: Per favor, ajuda urgent: demano que s'instrueixi cas, denunciar per videoconferència

Per favor, aquesta és la denúncia. No és la primera ni la única, vaig informar a la policia sueca després d'un mes, quan varen venir a preguntar què passava, clar i en català no, clar i en anglès. Tal com els proceedings que no entraran a la monografia-compil·lació, que serà una cosa o altra. Si volieu fer ara urgent la reunió que ja us vaig dir és el seu modus operandi, maltractar i molestar més quan més falta fa tranquil·litat i pau, ignorar deliberadament tota sol·licitud d'ajuda, doneu-me per morta. És millor que viure torturada. Cap de les opcions és bona. I no tinc més que seguir treballant, confiar amb vosaltres, anar a una. Necessito el temps, i confiar que el que no m'heu preguntat no és sorpresa desagradable. Parlarem el dia i hora, amb antel·lació, només amb vosaltres i Arantxa, sense convidades especials. Ningú que empenyi, tampoc entre nosaltres. El fet que jo ho hagi d'haver denunciat tantes vegades, demano no us l'legiu i entengueu com essent jo el problema. No és la realitat.

Sens dubte la denúncia, i la dissertació, havien de ser millors, fetes abans, tot el que se'm vulgui culpar. Vaig comunicar-ho des del primer moment, el primer dia, repetidament amb respecte i també de vegades amb el dolor obvi tot i ser per correu electrònic. No han fet més que seguir el maltracte per altres vies, protegir-l'ho i anular-me com a persona, despreciar-me, ignorar la realitat per òbvia que era i és. No és maquillatge, aquella fotografia. I en varen ser molts més, amb i sense marca tant òbvia, durant anys.

Demano poder, i rebre confirmació, si us puc enviar a vosaltres la dissertació el dia 5 de juliol, per entregar document 0 i la mateixa al campus virtual el dia 10. Us ho prego, per favor.

I, sí, he hagut de demanar ajuda. Moltes vegades, i encara ens cal. Gràcies si no contradieu a l'Arantxa, i podem fer-ho així. Demano disculpes i perdó, disculpeu-me, per favor, per no deixar-vos més temps per revisar-la.

Henning (né Enric) Garcia Torrents

University professor in training, Ministry of Science, Innovation and Universities, Spain

Medical Anthropology Research Center, Universitat Rovira i Virgili

EU BEACON One Health Education CA24106 COST action, founder and scientific communications, dissemination and exploitation officer (OC-2024-1-27164)

EU BEACON One Health Education publication: <https://>

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

beacon.health.int.eu.org

Laboratory and field open science notebook: <https://research.henning.md>

Main project links: <https://www.henning.md/thesis> and <https://better.health.int.eu.org/>

Last publication: Torrents, E.G., Björkdahl, A. (2024). Alternatives to Coercion. In: Hallett, N., Whittington, R., Richter, D., Eneje, E. (eds) Coercion and Violence in Mental Health Settings. Springer-Nature, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-61224-4_17

[Imagen quitada por el remitente. Alternatives to Coercion Cover Alternatives to Coercion](#)

In this chapter, the authors critically examine the historical and contemporary use of restraint in mental health care and advocate for more humane, patient-centred alternatives. The authors consider the detrimental effects of coercive practices on patients...

----- Forwarded Message -----

Subject:Per favor, ajuda urgent: demano que s'instrueixi cas, denunciar per videoconferència

Date:Thu, 15 May 2025 04:30:23 +0700

From:Henning (né Enric) Garcia Torrents
<research@enricgarcia.md>

Reply-To:research@henning.md

Organization:Medical Anthropology Research Center, Universitat Rovira i Virgili

To:sai@badalona.cat, mossos.delictes.odi@mossos.cat,
denuncies.igualtat@gencat.cat,
consultesjuridic@cronda.coop, soj@icab.cat

CC:centro.homa.bcn@gmail.com,
info@asochombresmaltratados.com,
info@hombresmaltratados.org, ambassaden.jakarta@gov.se,
varmlands.tingsratt@dom.se, annika.hedelin@polisen.se,
jolin.jonsson@polisen.se

Benvolgudes, benvolguts de Delictes d'Odi,

Us escric aquest correu col·lectiu, pregant disculpes a tota companya i company que ho requerís en espanyol. El correu és per tornar a denunciar els delictes d'odi que he patit durant anys, i encara estan actius i empitjorant-se, arruinant la meua vida i la dels meus sers estimats. Escric des d'Indonèsia, perquè a Catalunya m'han arruïnat la vida, no tenia lloc segur on anar, vivia amenaçada i golpejada a diari.

Les proves són més que les fotografies dels cops, he tingut i tinc professionals notificats des del bon començament de patir el delicte, des dels primers cops a avui. Han estat molts anys, amb moltíssima gent qualificada aportant el seu consell i ajuda, suport: parlo de serveis com els que poso en adjunt, 6/30/25, 23:49

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

qui ténen expedient i un llistat força llarg de persones qui poden aportar declaracions fefaents, al ser professionals de la salut mental, treballadores socials, professors universitaris, col·legues de feina expertes i sens dubte honestes sobre tot el que hagin d'informar-vos sobre el cas, si us calgués. El llistat és enorme, ha estat un calvari passar d'oficina a oficina, pels carrers jo sense sostre, buscant oportunitats fora per poder tenir una llar i donar el pas amb seguretat per buscar justícia, i poder tornar a viure en pau. Han procurat impedir-ho, i ho han aconseguit moltíssimes vegades. M'han arruïnat, us parlo sense diners. També me'ls treien, i encara fan tot el possible per continuar. És assetjament i destrucció de la meva persona.

És delictes d'odi, no només perquè jo sigui intersexe, arribés a ser asexual després d'anys de cops de puny, patades, patir mentires i amenaces, humiliada a diari. És també perquè varen usar el patiment per maltractar-me com malalta mental, com boja, cridant-me, mentint negant els fets i encara ho fan. Fan mal i m'acusen, varen aconseguir fer un mal terrible i deixar-me encara més vulnerable com a persona afectada. Treballo en aquest problema sistèmic, especialment en poblacions i franges d'edat vulnerables, marginades, perquè ho he viscut. Sóc també professora en formació, universitària, investigadora: han procurat arruïnar la meva carrera, i també ho estan a punt d'aconseguir del tot. Van a per totes, ara que puc denunciar de nou. No és la primera vegada que us escric denunciant. Des del Servei d'Atenció Penal de Lambda, a través del SAI de Badalona, ja em deien l'any passat que no calien més denúncies sinó interposar querella directament. Vosaltres em vareu dirigir a una comissaria: llavors no tenia ni per pagar un bitllet de tren. Sincerament, ho vaig viure com si neguéssiu els delictes que havia patit, com si no fóssin d'odi i em passéssiu a un altre departament. He viscut també que se'm passi d'oficina a oficina, de professional a professional, sense rebre ajuda real. I molt pitjor, han aconseguit també abusar dels serveis per fer mal, durant anys. Sóc a Indonesia on puc sobreviure amb gairebé res. Les proves que apporto són també els diners que em varen obligar a transferir, via xantatge i amenaces que han estat molt, molt reals. Tant com perdre el coneixement degut als cops, tant com gairebé morir al saber jo que un cop de botella de vidre al coll i cara, trencant-se contra mi, no era quelcom que pogués sobreviure si la fortuna feia que em tallés la jugular. Tot això ha passat, amb dates i persones que vaig estar informant tant bon punt vaig poder. Dia rera dia. Us envio fotografies de 2023, octubre. Sempre han fet el possible perquè no pugui notificar-ho, agredint-me al fer-ho. Anys de notificar-ho, quedant constància. Demano, per favor, videoconferència.

Sóc persona amb discapacitat psicosocial, em tractaven com escobrerries, acusaven i acusen com si tot plegat no sigui més que imaginacions. No ho ha estat en absolut. Tal com si el meu patiment fos el problema, l'origen d'aquest mal, del seu problema tal com si aquest odi i agressivitat, aquesta manera de destruir-me, sigui jo mateixa demanant-ls-hi que ho facin. No. Només vull viure en pau. I necessito que ho sapigueu, viuen també la meva feina d'aquesta manera: el treball pels drets humans, per acabar amb aquests crims, amb la seva i tota impunitat en la meva situació familiar i, tant de bo si em permeten seguir treballant, visquent, com si els hi deguéssiu la vida i fos això un favor (exigien inclús que se'ls donés les gràcies, i perdó, la crueltat ha estat increïble i ho segueix essent),... tot, tot ho viuen com si la meva vida fos el problema a resoldre. La seva solució ha estat destruir-me, silenciar-me a la força, quelcom que mai havia de ser un problema. Varem buscar maneres de fer terapia de família, parella, diàlegs, mediació. Res va ser acceptat mai, les mentires i violència es varen redoblar. Tota esperança i confiança traicionades. Tot documentable, també quan em varen tirar al carrer per primera vegada. Tot, fins al punt que es pot traçar. És feina fer-ho, i necessito la vostra ajuda. També m'han dit des d'Oficina d'Atenció a la Víctima que em cal, per favor, que vosaltres activeu el seu suport. És el que necessito: tenir qui m'ajudi a fer la línia temporal amb les proves i persones, ser vosaltres o qui pertoqui qui, si cal i lamentant-ho jo, molesti als meus col·legues. Faci la feina de repassar els informes que s'han anat acumulant al llarg dels anys en un lloc i altra. És un treball duríssim, que a mi m'han arribat a exigir amb pressions que fes en suïc, al ella marxar a aquell país buscant protecció, mentint, amb nena i nen després de les fotografies que us adjunto. L'ajuda que ha tingut, li ha permès aconseguir-ho. Les persones abusadores, qui em i ens prestaven sostre com si fos un favor, són part del delictes. Per favor, segueixen aconsant-me, amenaçant a través d'aquells serveis, negant-me amb més odi -el racisme inclòs, ja patint jo xenofòbia i LGBTI-fòbia, odi contra persona amb discapacitat- tota oportunitat de viure en pau. Vull poder tonar i defensar la meva tesis, continuar treballant. No tindrè més vides, només en tenim una. Sóc ja gran, relativament, i si m'arruïnen aquesta oportunitat no en tindrè més. Si em mataven, s'acabava allà el delictes amb la farsa que volguéssin explicar. Ho varen estat a punt d'aconseguir d'una manera i altra durant molt de temps. No és un cas complex, és greu. I està en marxa. Necessito treballar, us escric ara en un dels

Re: Tot llest, gràcies per tot! Com sempre! :)

períodes més crítics d'una carrera que han volgut destruir, d'una vida que segueix en perill, d'una família robada -el futur de nenx i nenx- a les mans d'aquestes persones i, molt, molt lamentablement, serveis que han volgut i segueixen preferint ignorar-me i participar en el delicte, forçar-me i fer-me patir encara més sense cap mena de consideració ni a la veritat ni els drets més fonamentals de les persones. No menteixo, són persones i no totes són com haurien de ser, l'odi i el despreci han estat evidents. Les mentires que usen les abusadores, els abusadors, el fomenta i han aconseguit el pitjor. No em destruí la vida, per favor. Els hi he pregat moltíssimes vegades. Els afegeixo com C.c. també. Podria i afegiré quan em digueu una taula amb totes les associacions, professionals, serveis que estàn al corrent, encara que sigui fragmentariament, dels delictes, dels crims que m'han fet patir. Des de Fundació Roure i el programa Viure i Conviure quan vaig procurar tenir aquell sostre segur per seguir endavant i desencallar la situació procurant trobar solucions (fins a 2025 em intentant diàlegs i mediació, tot negat), a totes les col·legues que han hagut de ser asseventades dels problemes que em causaven, al també causar'ls-hi a elles i ells en la nostra feina. Feina important, ho haig de dir. I haig de subratllar l'odi per motivació política també. Règims que maten, que instauren l'odi com a llei, sigui obertament o sota la facada de compartir la nostra legalitat. Corrupció i pitjor, sabeu tant bé com ara jo, que és quelcom tristement habitual. Usen també la tristesa i el dolor com excusa per seguir i aconseguir el que desitgen, ho he patit. No han volgut coordinar-se amb vosaltres, des del bon començament qui no m'ha atès a Suècia ha procurat ajudar a la perpetradora, als perpetradors, i segueixen fent-me tant mal com poden tal com si fos protecció contra un crim. Sóc innocent, sóc i era la víctima, tot ho prova. No ha estat gens fàcil sobreviure fins arribar a aquest punt. Perdoneu que'afegeixi també l'associació d'homes maltractats qui em va atendre per primera vegada en 2021-22, notificada dels abusos que patia mentres era fora de l'estat espanyol duent a terme una missió científica a Itàlia. No totes parlem català. M'han obligat, aquells serveis també, a demanar clemència tantíssimes vegades, sense aconseguir-ho. De genolls, a diari ja per aquelles dates en Suècia i amb una crueltat enorme, com ja era habitual, pregant no ser golpejada. Demanant ajuda. Tot fallava, no vaig atrevir-me ni vaig saber fer més quan em vareu dir de passar per una comissaria com si el que us explicava no fos greu, i em poguéssiu passar amb algú altra pel mateix medi. Informar, com a mínim. Espero que ho féssiu, de tot ha quedat constància. Del dolor terrible que he patit també, i espero nenx i nenx puguin recuperar amb mi una vida en pau, no hagin patit més que el trauma de veure'm agredida i vexada com patia i patia sovint davant seu. A vosaltres us tinc confiança i esperança encara no està perduda completament. Esperança, com nom propi, he patit tot com si fos un kidnaping. La manera en que m'han humillat, negat ajuda, ignorat a aquell país, les excuses i mala praxis han arribat a tal nivell, les mostres de despreci en totes les ocasions en que han interactuat amb mi, amb nosaltres ara la meua parella a Indonèsia, no deixa dubte que l'odi i el racisme, tota -fòbia, és prevalent en aquells serveis, aquell país. Ho lamento, lamento dir-ho, si bé em cal per fer justícia en el meu simple cas. Tot era tant simple com, com a mínim, escoltar-me i no només fer-ho veure. Vaig notificar des del bon començament de la gravetat del cas, em negaven inclús el dret a escriure'ls-hi com si fos una molèstia que no es volien pendre. En tot idioma, en suec com vaig haver de fer un any després elles procurant netejar el crim com si netegéssin diners bruts: exactament el que estàn aconseguint, i ho fan amb el suport de la família abusadora que realment té molts diners. Dinners que jo no tinc ni per viure a Indonèsia més que amb ho essencial, ho més bàsic per poder seguir treballant. No va ser en 2022, quan vaig escriure a l'associació d'homes maltractats demanant ajuda perquè em veia a punt de morir si ella seguia com estava fent -i ho va fer-, la primera vegada que notificava i denunciava els fets La primera vegada fou a Vera, Almeria, en 2017. Aquella va ser la primera vegada que vaig ser golpejada. Les mentires i denúncies falses, la violència i les amenaces des de llavors. Varem aconseguir enverinar-me durant anys, a base de les seves mentires i els serveis de salut mental usats com a arma per elles, ells. Una família cruel amb mi, pretenent ser normal. Tildant-me a mi com extranya, essent el que us dic -ni més ni menys. Extrema dreta, corrupció i tot el que els permet ser així apart, molt apart, des d'Indonèsia i l'amor d'una família que estic construint, la meua carrera per simplement no permetre que el crim acabi amb ningú com gairebé estan ja aconseguint del tot amb mi, us demano per favor ajuda.

Per favor

--

Henning (né Enric) Garcia Torrents

University professor in training, Ministry of Science, Innovation and Universities, Spain

Medical Anthropology Research Center, Universitat Rovira i Virgili

Laboratory and field open science notebook: <https://research.henning.md>

Main project links: <https://www.henning.md/thesis> and <https://better.health.int.eu.org/>

Last publication: Torrents, E.G., Björkdahl, A. (2024). Alternatives to Coercion. In: Hallett, N., Whittington, R., Richter, D., Eneje, E. (eds) Coercion and Violence in Mental Health Settings. Springer-Nature, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-61224-4_17

[Imagen quitada por el remitente. Alternatives to Coercion Cover Alternatives to Coercion](#)

In this chapter, the authors critically examine the historical and contemporary use of restraint in mental health care and advocate for more humane, patient-centred alternatives. The authors consider the detrimental effects of coercive practices on patients...